

Христосъ казва: „Който изгуби душата си, нищо не струва“. Запази ли душата си, човекъ има възможност да придобие всички блага, които природата дава. Какво ще придобие човекъ и какъвъ може да стане, това зависи отъ него. Никой не може да застави човека да прави това, което той не иска, нито може насила да го накара да стане това, което не желае. Всъко положение и всъка форма, презъ които човекъ минава, съ временни. Като изпълни задачата си, той може да вземе друга форма, по-висока отъ сегашната. Ако формите на животните съ временни, колко по-вече това се отнася до хората. На земята има вече хора, преобразени на ангели. Идете въ бедните квартали на София, тамъ непременно ще намерите поне по единъ ангелъ. Като изучавате хората, ще познаете ангела; той се различава отъ обикновения човекъ. Ако не вървате, можете да провърите. Добре е да бъдете реалисти, всъки да върва на това, което е видъль и опиталъ. Като мине презъ очите на бръмбара, свѣтлината ще се отрази по единъ начинъ; като мине презъ очите на човека, тя ще се отрази по другъ начинъ. Всъки възприема нѣщата споредъ свѣтлината, която има въ себе си.

Съвременните хора тръбва да възприематъ нѣщата правилно, да не изпадатъ въ заблуждения. Заприимъръ, заблуждение е, когато дѣлите хората на праведни и грѣшни, само поради това, че едините се молятъ по нѣколко пъти на денъ, а другите не се молятъ. Външното молене не опредѣля човека като праведенъ. На земята ще срещнете малко хора праведни. При това, по естество човекъ има две страни: свѣтла и тъмна, лице и опъко. Какво ще кажете за човека, ако днесъ видите свѣтлата му страна, а на другия денъ — тъмната? Може ли той едновременно да бъде и свѣтъль, и тъменъ? И конътъ е добъръ, но, ако застанете задъ него, ще опитате силата на неговия ритникъ. На сѫщото основание, човекъ носи въ себе си мисли и чувства, съ които удря хората, както конътъ ги удря съ петалата си. Това се дължи на лоши наследени чърти въ човека, отъ които нѣкога ще се освободи. Достатъчно е човекъ да бъде искренъ къмъ себе си, за да се освободи отъ лошите наследени чърти. Сегашниятъ човекъ е изпадналъ въ безвѣрие, въ безлюbie, въ користолюбие,